

Брутъ. Всичко това? ей, и повече. Сърди са, додѣто гордото ти сърдце са прѣсне; иди, покажи са на слугитѣ си да та видѣтъ колко си срьдливъ, и карай робитѣ си да трепержтъ предъ тебе. Трѣбва ли да стоѣж и да са кланямъ на срьдливото ти расположение? Въ името на боговетѣ, ти ще вкусишъ отъ утровата на твоята злъчка, макаръ и да та прѣсне. Отъ сега нататѣкъ ще та имамъ за подигравка, за присмѣхъ, когато си билъ срьдливъ като оса.

Кассий. До тукъ ли е дошло?

Брутъ. Казвашъ че си билъ по добъръ войникъ отъ мене; докажи че това е истина, покажи хвалбитѣ си за истински, и азъ ще са задоволиж. Колкото за мене, за честитѣ ще са считамъ да земамъ примѣръ отъ благороденъ человекъ.

Кассий. Ти ма онеправдавашъ отъ сѣка страна, ти ма докачашъ, Бруте. Казахъ по старъ войникъ, а не по добъръ. Казахъ ли по добъръ?

Брутъ. И да си казатъ, не ма е грижа.

Кассий. Когато Цезарь бѣше живъ, той не смѣяше да са отнесе съ мене тѣй.

Брутъ. Мълчи, мълчи! Ти нѣ би смѣилъ тѣй да го предизвигашъ.

Кассий. Не бихъ ли смѣилъ?

Брутъ. Не!

Кассий. Що! не бихъ смѣилъ да го предизвигамъ?

Брутъ. За живота си, не би смѣилъ.

Кассий. Не са уповавай много на любовта ми, Бруте; може да направѣж това, за което ще са каиж.

Брутъ. Ти си направилъ това, за което ще са каешъ. Нѣма страхъ, Кассие, въ твоитѣ заплашвания. Азъ тѣй съмъ въоруженъ съ честността си, щото тѣ минуватъ по край мене като праздни вѣтрове, отъ които не ма е грижа. Азъ проводихъ до тебе за нѣколко пари, (защото немож да събирамъ пари съ ниски средства) а ти ми отказа. Въ името